

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně **O. Ch.**, zast. advokátem Mgr. Alešem Miklem, se sídlem AK Jiráskova 133, Turnov, pobočka AK Žižkovo nám. 58, Bílina, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 1. 2005, č. j. 64 Az 96/2004 - 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Soudem ustanovenému advokátovi Mgr. Aleši Miklovi **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 1075 Kč, která bude uhrazena do 30 dnů od právní moci rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 4. 2004 č. j. OAM - 1338/VL-20-19-2004 byla jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta žádost žalobkyně o udělení azylu. Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě výše uvedeným rozsudkem zamítl; proti tomuto rozsudku podala žalobkyně – nyní stěžovatelka - kasační stížnost, v níž uplatňuje důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Namítá, že krajský soud nedostál závazkům vyplývajícím pro Českou republiku z mezinárodních smluv, odkazuje přitom na čl. 10 Ústavy, podle kterého mají tyto přednost před zákonem. Konkrétně uvádí Úmluvu o právech dítěte. Namítá, že v současné době se na území České republiky ještě nachází její nezletilé dítě, jejímž jménem rovněž požádala o azyl; do doby, než byl stěžovatelce doručen rozsudek krajského soudu, však o něm nebylo rozhodnuto. Krajský soud zamítnutím žaloby zcela pominul tuto skutečnost, přitom zapříčinil nucené oddělení stěžovatelky od svého dítěte, což je v přímém rozporu s právy dítěte podle Úmluvy. Stěžovatelka v kasační stížnosti argumentuje řadou rozsudků Evropského soudu pro lidská práva ohledně důsledků vypovězení cizinců, uvádí dokumenty týkající se mezinárodní ochrany uprchlíků; přitom ze všech dovozuje nutnost zachování principu jednoty rodiny, a to především za účelem ochrany práv dítěte. Krajský soud postupoval nezákonně, pokud žalobu zamítl, aniž by zohlednil probíhající řízení o žalobě podané ve věci její nezletilé dcery, přitom neaplikoval ani ust. § 91 zákona o azylu a nerozhodl, že je dána překážka vycestování.

Požaduje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil, současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný v písemném vyjádření popřel oprávněnost kasační stížnosti, rozhodnutí o zamítnutí žádosti o azyl i rozsudek soudu považuje za správný a navrhl kasační stížnost jako nedůvodnou zamítnout.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že stěžovatelka požádala dne 25. 3. 2004 o udělení azylu, v žádosti uvedla, že není členkou žádné politické strany, není ani nebyla trestně stíhána. Ukrajinu opustila v roce 2002, poté, kdy byl vykraden její obchod, který začala provozovat a poté věřitel začal pod pohrůzkami násilí požadovat vypůjčené peníze. Do České republiky přijela na základě dvacetidenního víza. O azyl požádala, aby zde legalizovala svůj pobyt. V pohovoru konaném dne 1. 4. 2004 opět tyto důvody zopakovala.

Žalovaný shledal žádost stěžovatelky o udělení azylu zjevně nedůvodnou ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. V podané žalobě stěžovatelka obecně vyjádřila nesouhlas s neudělením azylu a odkázala opět na důvody uvedené v pohovoru.

Krajský soud byl při rozhodování vázán skutkovým a právním stavem, z něhož vycházel správní orgán při vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 s. ř. s.).

V kasační stížnosti stěžovatelka odkazuje na důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předchozím řízení. O nezákonnost v tomto smyslu však se jedná tehdy, aplikoval-li soud na posuzovanou věc jiný právní předpis, než měl použít, nebo tehdy, pokud byl soudem sice aplikován správný předpis, tento byl však nesprávně vyložen. Jakkoli stěžovatelka označuje uvedený důvod - tedy nezákonnost rozhodnutí pro nesprávné posouzení právní otázky - v kasační stížnosti neuvádí nic, co by mělo souvislost s nesprávným právním posouzením stran aplikace ust. § 16 zákona o azylu, tedy žádné relevantní důvody pro které má za to, že jí měl být azyl udělen. V kasační stížnosti uvádí pouze skutečnosti jiné, neuplatněné ani ve správním řízení, ale ani v řízení před krajským soudem v řízení o žalobě.

Ustanovení § 104 odst. 4 in fine s. ř. s. brání tomu, aby stěžovatel v kasační stížnosti uplatňoval jiné důvody, než které uplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno.

Ustanovení § 109 odst. 4 s. ř. s. potom brání tomu, aby poté, co bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, byly uplatňovány skutkové novoty. K těmto skutečnostem kasační soud při svém rozhodování nepřihlíží.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost nelze projednat, a proto ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 4 s. ř. s. musel odmítnout, aniž by se jí zabýval věcně.

Podle ust. § 60 odst. 3 ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Soud stěžovatelce pro toto řízení ustanovil zástupcem advokáta; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátka částkou 1000,- Kč za jeden úkon právní služby – převzetí věci

(§ 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), paušální náhradu výdajů částkou 75,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.)

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 2. února 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu